UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo || queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut etia[m] laicis hoc || crimine ...

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Ar[gumento]. Nono. No[n] obstante malicia p[er]sone p[otes]t ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

Visual Library

eſt in caſu noſtro ꝛ abſq̧ necitate eo vti poſſit vt eccl'ie miniſtro ꝛ
ad celebrãdũ inducere. Sicut a ſili de nũcio irreuocabili ex officio
a dño tpali q̇ dũ ↄtra volũtatẽ dñi vtiꝛ officio. licꝫ dñs ſimplr nõ
poſſit impedire. offenſam tñ eius incurrit. Et etiã ſubditus eius qui
vtiꝛ officio eius ſciẽter ipm abſq̧ neceſſitate ad executõem ꝓuocan
do. ita in propoſito Sed poſſꝫ q̇s hic mirari cũ fructũ miſſe nõ
impediat malicia celebrãtis. q̃n de⁹ det dona ſua ad obſecratõeꝫ ma/
li ſacerdotis ſicut boni. cur etiã eccl'ia nõ mittit nec exhibet ↄcubina
riũ vt miniſtrũ ad celebrãdũ Rñdeꝛ ſaluo intellectu ſupius cir/
ca ſcdm periculũ tradito q̃uis fruct⁹ celebratõnis alijs ꝓ q̃bꝫ mali
celebrãt nullaten⁹ ſubtrahaꝛ. ꝓhibẽtur tñ mali a celebratõe. ꝛ hoc ꝓ
pter eorũdẽ celebrãtiũ ſalutẽ. qꝛ dt Apl's. q̇ mãducat ꝛ bibit ĩdigne
iudiciũ ſibi mãducat ꝛ bibit. nõ eñi vult eccl'ia ꝓcurare ſalutẽ mul
torum cũ interitu ceteroꝝ. ꝑſertim miniſtrorum ſuorum. hec ex Ga
brieli vbi ſupra notantur

Ar. Nono. Nõ obſtante malicia pſone pt q̇s etiã ſine necitate
vti officio illi⁹. ſicut q̇s ſalua ↄſcia a iudice malo pt exige/
re iuſticiã ꝛ accipe ꝛc. g̃ etiã in caſu nr̃o videꝛ ꝙ q̇s poſſit fungi offi
cio ſacerdotij ↄcubiarijs ſine pctõ nõ obſtãte malicia ei⁹ Dõm ꝙ
q̃ñ malicia pſone officio repugnat. vt in caſu nr̃o. Añs nõ eſt verũ
Vñ nõ ẽ ſile de iudice malo ꝛ ſacerdote ↄcubinario. qꝛ iudex talis
ſolũ inq̃tũ mal⁹ req̃ſit⁹ iuſticiã miniſtrãs nõ peccat. vt declarat be.
Tho. ſup Joã. c. viij. nõ eñi reqriꝛ in eo ꝙ ſub pena noui peccati mor
tal' in charitate iuſticiã miniſtret. q̄re ipo ĩ pctõ manẽte pt iuſticia ab
eodẽ exigi. Sec⁹ in caſu nr̃o de ↄcubinario ſacerdote miſſaꝫ celebrã
te. Verꝫ q̇dẽ in notorio malo iudice rõne ſcãdali poſſꝫ ꝓpoſito nr̃o
deſeruiẽs dare ſile. vt ſicut iudex talis rõne ſcãdali dũ in eodẽ cri/
mine exñs aliũ reũ iudicat aut corrigit peccat ſm b. Tho. vbi ſup
et p ↄñs eũdẽ ſic abſq̧ necitate ad h̄ ĩducẽs. ita ĩ ꝓpoſito. nedũ eñi
inducẽs ↄcubinariũ ad celebrãdũ peccat. qꝛ malũ miniſtrũ ad h̄ in/
ducit. ſꝫ etiã qꝛ eũ ad ſcãdalũ actiuũ ĩducit. vt ſup̄ ꝓ ſcho. in ſcd'a cõ
cluſione. ꝛ ſcdo corollario patuit Per iſtud iã pꝫ. ꝙ q̇dã turone
miu⁹ iuſte ĩ libro q̇ dr ſporta fragmẽtoꝝ quẽdã pdicãtẽ redarguit ſu
p h̄ ꝙ ĩ forma auctoritatẽ gl'ioſi hiero. vbi ſup̄ de ↄcubiarijs ad cele/
brãdũ nõ ĩducẽdis ppl'o nõ ĩtimaſſꝫ. q̇ nitiꝛ ſe fũdare ſup h̄ ꝙ offi/
ciũ ↄcubiarij ꝛ nõ malicia pſone ei⁹ ſit attẽdẽda. et ꝙ attẽdẽdũ ſit h̄
notoriũ iurꝭ ꝛ nõ facti. ꝛ ex ↄñti ĩfert ĩ forma ꝓ ↄciliũ ↄſtãtieñ. ꝙ ĩ/
ducẽtes ↄcubiarios ad celebrãdũ a pctõ ſſꝫ excuſãdi Sꝫ dõꝫ ꝙ ↄci
liũ h̄ (vt ſup̄ ad ↄfirmatõeꝫ pmi argumẽti patuit) ꝓpoſito nõ obſtat
Nec aliud dictũ eius eſt verũ. cũ eñi vt ſupra. ꝛ pcipue ꝓ dictum de

ſti Tho. patuit ꝙ inductio ꝓdicta ꝯcubinariȷ̃ iuri nature repugnat
ideo ꝑter notoriũ iuris neceſſario notoriũ facti ⁊ malicia notoria ꝑ
ſone in ꝯcubinario ſacra miniſtrãte ipi inducenti neceſſario ſitꝫ attẽ
denda. Vñ fundamentũ ſuũ ex malis ꝓncipijs procedit. ⁊ ꝯtrariat
dictis etiã be. Tho. manifeſte.

Ar̃ Decimo. Ubi ꝓncipiũ bonũ. ſcꝫ honor dei. ⁊ mediũ bonuꝫ
. ſcꝫ ipa celebratio. ⁊ finis bonus. ſcꝫ aĩaꝝ releuamen ibi nõ
videt̃ pctm̃ ꝯmitti. ⁊ ꝑ ꝯñs cũ ita hic in caſu fiat nõ videt̃ hmõi in/
ductio pctm̃ Dõm. ꝙ mediũ hic male aſſumit̃. Quis eñ celebra
tio de ſe ſit bona. tñ ꝯcubinario celebrãti eſt mortifera. ⁊ ꝑ ꝯſequẽs
vt ſupra ꝑ Uincentiũ ⁊ alios bene infertur etiã inducẽti ipm ad ce/
lebrandũ Vñ dt̃ Nicolaus de lyra Ecci. xxxiij. ꝙ aliqd eſt bene bo/
nũ ꝑ ſe. qd̃ tñ eſt nociuũ ꝑ accidẽs. eo ꝙ qs male eo vtitur. Et exem
plificat. vt ſumere euchariſtiã bonũ eſt. tñ qui ſumit indigne iudi/
cium ſibi manducat. ꝑ. ad Cor. xi. ⁊ ꝑ ꝯſequens cũ ad hoc ſcienter
inducens. ita in ꝓpoſito. Inſuꝑ nec finis bonus in hoc caſu debito
mõ intẽdit̃. qd̃ pꝫ ꝓmo. nõ ab iducẽte ꝯcubinariũ ad celebrãdũ. eo
ꝙ ꝯcubinari⁹ vt oñſuꝫ ẽ. ꝑ hꝫ iducit̃ ad mortale pctm̃ Jã dt̃ canon ꝙ
pretextu cuiuſcũqꝫ pietatis non eſt impietas facienda. put habetur
ꝑ. q. ꝑ. nõ eſt imputãda. Scd̃o nec ex pte ꝯcubinariȷ̃. ꝯcubinariuꝫ
eñ in peccatis exiſtentẽ mouere nõ debet ſalus aliena. ſi illã cũ detri/
mento ſalutis ꝓprie ꝓcuret. cũ dicat chriſtus. quid ꝓdeſt homini
ſi vniuerſum mũdũ lucret̃. aĩe ſuo ſue detrimentũ patiat̃. aut quaꝫ
dabit hõ ꝯmutatõem ꝓ aĩa ſua. Math. xvi. vñ be. Gregori⁹. Quid
ꝓdeſt facule ꝙ alijs lucet. cũ ipam edax flãma ꝯburat.

Ar̃ Undecimo. Prelati abſqꝫ pctõ pñt ꝯcubinarios (vt vide
. tur) ꝑmittere. ⁊ eoꝝ celebratõem. dt̃ eñ Cancellarius in re
gulis (dubitatiue tñ) ꝙ vitia que abſqꝫ deteriori periculo nequeũt ex
tirpari pñt tolerari ſicut meretrices tolerant̃. ita de ꝯcubinarijs ſa/
cerdotibꝫ ꝓ loco ⁊ tpe forte eſſet faciendũ. hec ille. Ergo videtur ꝙ
alij etiã poſſunt eos ad celebrandũ inducere Rñdetur negando
ꝯſequẽtiã. Eſto eñ ꝙ ꝑlati ꝑ hmõi tolerantiã excuſent̃. Cuius ꝯtra
rium tñ videtur velle btũs Tho. vbi ſupra in quodlibetis. Inducẽ
tes tñ nõ excuſant̃. Quis eñ mala ꝑmittere de ſe nõ ſit malũ ſp. indu
cere tñ ad malũ de ſe ſp eſt pctm̃. vt in caſu noſtro ꝯtingit. Sili
mõ rñdetur. ſi quis de tolerantia eccl̃ie inſtaret ſupponendo ꝙ ipa
ꝯcubinariũ toleraret. Attamẽ hec ꝯñtia nõ valeret. Eccl̃ia ꝑmittit
ſeu tolerat ꝯcubinariũ nec ipm celebrantẽ punit. ꝗ eũdem admittit
ſeu ꝯcedit ꝙ ipe ad celebrandũ inducatur. Rõ qꝛ maluꝫ bñ ꝑmittit̃
nũꝗ tñ licite admittit̃. eo ꝙ admittere dt̃ actuꝫ poſitiuũ. ꝯſenſum